

Dlouhý, Široký a Bystrozraký

Vytrvalost, Přátelství

Když spojíme síly, dokážeme zdat i těžké překážky.

Dobrodružný příběh o tom, jak se mladík vydal získat srdce princezny. Při zdolávání překážek a těžkých úloh mu pomáhali tři odvážní pomocníci, které potkal cestou na zámek.

11 min

8+

Bylo jednou jedno království a v něm žil král **se svou jedinou dcerou**. Ta byla krásná a bystrá, ale velmi vybíravá. Z blízka i z daleka chodili za ní princové na námluvy, jenže ani jeden se jí nezalíbil.

Jednoho dne řekla: „Vezmu si jen toho, kdo mě tři dny a tři noci v mojí komnatě uhlídá a nedovolí mi utéct. Avšak ten, **komu uteču**, bude o hlavu kratší.“

Utrápený král jen **svou královskou hlavou kroutil**, ale jeho dcera si to nenechala rozmluvit. Scházeli se princové i knížata z celého světa, ale bystrá princezna každému nakonec utekla.

Až se jednoho dne mladý kralevic Martin doslechl o jakési princezně, která se vdá jen za toho, kdo ji tři dny a tři noci uhlídá. Hned se sbalil na dlouhou cestu a také on se vydal zkusit štěstí.

Jak tak jde a **cestou si píská**, spatří před sebou nějakého člověka. „Kampak ses vydal?“ zeptal se Martin.

„Jdu jen tak do světa, jestli si na mě nějaké štěstí nesejde,“ odpověděl vandrovník.

„A co umíš?“ dál vyzvídal Martin.

„Umím to, co nikdo jiný nedokáže. Umím tak vypoulit břicho, že mě ani na té nejširší cestě nikdo neobejde.“ A hned také začal břicho tak nafukovat, že se na cestu vedle něj už nikdo nevešel.

Martin jen oči vyvaluje, jaké chlapisko potkal. „A poslouvej, nešel bys se mnou? To štěstí se dvěma bude lépe hledat,“ navrhl mu Martin.

Široký hned přikývl a už šli dva. Jak tak jdou, potkají člověka hubeného jako žížala.

„Kampak jdeš?“ promluvil hned Martin.

„Jen tak do světa, zda si na mě nějaké štěstí nesesedne,“ odvětil vyhublý vandrovník.

„**A co umíš?**“ vyptával se dál Martin.

„Umím to, co nikdo jiný nedokáže. Umím dělat mílové kroky a ruce až k oblakům natáhnout.“ A vskutku, hned se natáhl tak, že mu hlava sahala až k oblakům, a když udělal krok, bum, **a byl tentam**.

„Ty, poslyš, nešel bys s námi? Ve třech se nám bude lépe to štěstí hledat,“ přemlouval ho Martin.

Dlouhán se jen šibalsky pousmál a už kráčeli tři. Jak jdou, spatří člověka, který sedí u ohniště a přes oči má **převázaný šátek**.

„Cože tu poslepu přikládáš?“ hned vyzvídal Martin.

„Mám tak silný zrak, že vidím na míle daleko a pohledem spálím všechno, co je příliš blízko,“ sundal si šátek z očí a dřevo **v ohništi ihned shořelo**.

„A nechtěl bys jít s námi? Vydali jsme se do světa hledat štěstí a ve čtyřech se nám půjde lépe.“

Bystrozraký přikývl a jen co si na ohni všichni opekli slaninu a **najedli se**, už kráčeli ve čtyřech. Když přišli do města, ve kterém bydlela vybíravá princezna, Martin všem pověděl o svých plánech.

„Když mi pomůžete získat princeznu za ženu, všem se dobře odměním a budeme společně kralovat.“

Dlouhý, Široký i Bystrozraký souhlasili, a tak se šel Martin přihlásit do zámku, že chce princeznu tři dny hlídat. Podmínkou bylo, že ho doprovodí i jeho tři sluhové.

„Dobře si to rozmysli, milý pocestný, protože když vám princezna uteče, budete všichni čtyři o hlavu kratší,“ varoval král Martina.

Martin souhlasil, a tak je zavedli za princeznu do komnaty. Dlouhán s Bystrozrakým si sedli pod okno, Široký zahradil dveře a Martin si přisedl k princezně a dal se s ní do řeči. Hodnou chvíli si povídali o kdečem, když najednou princezně jen oči zamrkaly a usnula. To už Dlouhý dávno Bystrozrakému **na rameni spal** a Bystrozraký zase **opřený o stěnu oddechoval**. Široký ve dveřích rozvalený chrápal, **jako když pilou řeže**. Martin viděl, že všichni spí, a tak se i on uložil, že si po dlouhé cestě trochu odpočine, a opřel si hlavu o princeznu. Hned jak usnul, otevřela princezna nejdříve jedno oko, zda opravdu všichni spí, a potom opatrně přeložila Martinovu hlavu na královský polštář. Potichu vstala, otevřela dveře, Širokého překročila a vytratila se z komnaty. U hradní brány se převlékla za žebráka **s holí a byla tatam**.

Když se Martin vzbudil a viděl, že tam princezna není, hned probudil i své kamarády. Bystrozraký vyhlédl ven oknem a v dálce viděl, jak někdo ve starém kožichu kráčí po ní cestou. Zaostril a zjistil, že je to princezna. Dlouhý potom rovnou až k ní jedním krokem došel a s druhým krokem už oba stáli nazpět v komnatě.

Ráno přišel král podívat se na Martina, jak se mu daří, a opravdu se podivil, když viděl, jak Martin spolu s princeznou sedí a povídají si. Král připravil velkou hostinu, ale nebylo mu po vůli, že by Martin dostal jeho dceru za ženu. Den uběhl jako voda, a když se už schylovalo k večeru, Dlouhý s Bystrozrakým si sedli k oknu a Široký zase zahradil celé dveře. Ještě se dlouho do noci společně bavili, když najednou princezně jen oči zamrkaly a usnula, a tak se i milí kamarádi uložili **ke spánku**. Jenže hned jak usnuli, princezna oči otevřela a Martinovi opatrně položila hlavu na královský polštář. Potichu **otevřela truhlici**, vytáhla z ní provaz, jeden konec přivázala k hradnímu sloupu a druhý vyhodila ven oknem. Potom se po provazu spustila až k hradní bráně, převlékla se za starou babku **s nůš a byla tatam**.

Když se Martin probral a viděl, že tam princezna není, hned probudil i kamarády. Bystrozraký vyhlédl ven oknem a v dálce spatřil jakousi stařenu s

nůši plnou malovaných hrnečků. Ale jen co lépe zaostřil, viděl převlečenou princeznu. Dlouhán udělal jediný krok a už šel vedle ní. Chytil ji a druhým krokem i s princeznou stáli nazpět v komnatě.

Ráno se král pořádně podivil, že i druhou noc se Martinovi podařilo uhlídat jeho dceru. A tak připravil velkou hostinu, i když mu nebylo po chuti, že by Martin dostal jeho dceru za ženu.

„Na třetí noc se musíme lépe přichystat,“ řekl král dceři a společně dumali, jak přechytračí Martina a jeho pomocníky.

Martin zase domlouval těm třem, aby v noci dávali lepší pozor, protože jinak budou o hlavu kratší.

Když přišel večer, všichni si sedli na svá místa a princezna s Martinem zůstali v družném hovoru aspoň do půlnoci. Když vtom princezna **jen zívla**, oči jí zamrkaly a už spala. Martin si umínil, že tuto noc ani oko nezamhouří. Jenže princezna i tři kamarádi už oddechovali, a tak i na Martina padla únava. Netrvalo dlouho a tvrdě spal. Najednou princezna otevřela oči a po špičkách popošla ke knihovně. Opatrně ji **odsunula od stěny** a otevřela dveře, které vedly k tajnému schodišti. Potom rychle seběhla až dolů k hradní bráně. Tam ji už čekal kočár se čtyřspřežím, nejrychlejším v celém království. Dlouho neotálela, **práskla do koní** a byla tatam.

Když se ráno všichni probudili, princezna nikde. Knihovna byla odsunutá od stěny a ve stěně uviděli otvor vedoucí k tajnému schodišti. Hned Martin věděl, že je zle. Bystrozraký vyhlédl ven oknem, ale nic neviděl. Dlouhán třemi skoky prošel celý kraj, ale nic nenašel. Martin už zoufal, že všichni přijdou o život, když vtom Bystrozraký v dálce spatřil rybáře na rybářském člunu, jak pluje k hranicím království. Dlouhán vzal Širokého a jedním skokem byli ti dva u vody. Široký se **potom vrhl do vody**, a když se nafoukl, všechnu vodu vytlačil ven z moře. Rybářský člun se ocitl na suchém dně a Dlouhý byl hned u něho. Ve člunu seděla princezna, převlečená za rybáře. Vzali ji s sebou a jedním krokem byli na hradě.

Ráno se král velmi divil, když viděl princeznu v Martinově objetí. Jenže princezně se Martin zalíbil, když viděla, jak o ni bojoval. Proto souhlasila, že

mu bude nevěstou. A tak král nakonec také svolil a nechal vystrojit velkou svatbu. Martin tak získal ruku princezny a půl království. Stal se z něj král a z princezny královna. Dlouhého, Širokého a Bystrozrakého jmenoval hlavními královskými rádci a pokud ještě neumřeli, všichni tam **panují dodnes**.